

# РЕШЕНИЕ

№ 6117

гр. София, 24.10.2022 г.

## В ИМЕТО НА НАРОДА

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 48 състав,**  
в публично заседание на 10.10.2022 г. в следния състав:

**СЪДИЯ: Калина Пецова**

при участието на секретаря Евгения Стоичкова, като разгледа дело номер **5777** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и следващи от АПК.

Делото е образувано по жалба на „Българска телекомуникационна компания“ ЕАД (БТК), чрез процесуалния си представител юрк. К., срещу Заповед № 313/25.05.2022 г. на председателя на Комисията за защита на потребителите (КЗП), с която на жалбоподателя е забранено, при упражняване на своята дейност да използва нелоялна заблуждаваща търговска практика по смисъла на чл. 68е, ал. 2 от Закона за защита на потребителите (ЗЗП), а именно – чрез своята официална интернет страница [www.vivacom.bg](http://www.vivacom.bg) да предоставя на потребителите по двусмислен начин информация относно дължимостта на неустойка при предсрочно прекратяване на договор за допълнителен пакет Diema Е..

С жалбата се иска отмяна на оспорения акт, като издаден при неправилно приложение на материалния и процесуалния закон, при следните съображения: Изяснява се, че при издаване на процесната заповед КЗП не е взела предвид свободата на търговско предлагане на различни продукти на БТК. Заявява се, че, от една страна, потребителите могат да добавят към основните си услуги допълнителен пакет Diema Е. без абонамент, като в този случай, при предсрочно прекратяване на пакета те няма да дължат заплащане на неустойки на БТК. От друга страна, жалбоподателят разяснява, че потребителите могат да добавят към основните си услуги допълнителен пакет Diema Е. с абонамент – в този случай, при предсрочно прекратяване ще дължат неустойки. Твърди се, че условията и на двете промоционални предложения са били на разположение на потребителите както на сайта, така и на място в търговските

обекти, където служителите разясняват предлаганите условия преди сключване на договора. Счита се, че търговското решение на потребителя не се взема в момента на разглеждане на сайта, както твърди административният орган – там има различни оферти за телевизионни и други услуги, допълнителни пакети и прочие, но едва при посещение на търговски обект, потребителят може да обективира своята воля каква услуга на БТК желае да ползва. Посочва се, че едва при посещението на търговския обект се е стигнало до решение, то е облечено в необходимата правна форма и потребителят се е запознал с текста на проектодоговора преди да положи своя подпис. От страна на БТК е предоставена цялата необходима предварителна информация преди обвързване на потребителя с правните последици на споразумението. В разглеждания казус липсват основните елементи от фактическия състав на нелоялната практика – използване на търговска практика и вземане на търговско решение, тъй като на потребителя е предоставена необходимата информация по два канала – на интернет страницата на дружеството и в проекта на договора преди неговото подписване. Моли съда да отмени процесната заповед. Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

В проведеното открито съдебно заседание жалбоподателят се представлява от юрк. К., която поддържа жалбата и моли за нейното уважаване.

Ответникът – Председателят на Комисия за защита на потребителите (КЗП), се представлява от юрк. А., който заявява становище за неоснователност и недоказаност на жалбата. По безспорен начин от страна на КЗП е доказана нелоялна търговска практика от страна на жалбоподателя. В случая е доказано, че се касае за действия от страна на търговец към потребител и представляват търговска практика по смисъла на определението съгласно § 13, т. 23 от ДР на ЗЗП, извършени в противоречие на изискванията за добросъвестност и професионална компетентност (§ 13, т. 28 от ДР на ЗЗП). Претендира се юрисконсултско възнаграждение, като се оспорва размерът на претендираното адвокатско възнаграждение на другата страна.

Съдът, въз основа на данните по делото, становищата на страните и закона, намира следното:

Жалбата е процесуално допустима за разглеждане, като подадена от адресат на заповед, с която се засягат негови права и интереси, и в срок.

Разгледана по същество, жалбата се явява неоснователна при съобразяване на следното:

По фактите се установява:

В РД Р. при КЗП е постъпила жалба с № Р-03-96/25.02.2022 г. от потребителя Г. Р. П. във връзка с начислена неустойка при предсрочно прекратяване на договор за допълнителен пакет Diema E.. (л. 75-77). Към жалбата е приложен договор, от който е видно, че на 26.07.2021 г. П. е сключил с „БТК“ ЕАД договор с оферта „Комбинирай и спести“ за срок от 24 месеца, включващ като промоция услугата „Diema E. със 100 % отстъпка за 3 месеца“.

В жалбата си потребителят заявява, че на 26.07.2021 г. е сключил договор за интернет услуга Net Slim 50 и телевизионна услуга E. FULL. Служител в магазин на оператора му обяснил, че в неговия случай е приложима промоция IPTV пакет Diema E., който е безплатен за първите три месеца от абонамента, като във всеки момент от срока на договора има право да го прекрати без да дължи неустойка. На 23.11.2021 г. потребителят е заявил отказ от IPTV пакет, а на 22.12.2021 г. в месечната му сметка са били начислени 61.70 лева – неустойки за предсрочно прекратяване на услугата. В

следващите дни три пъти потребителят е посещавал магазина, като също така е осъществил контакт със служител, обслужващ телефонната линия за абонати на дружеството. Всички служители, с които разговарял са твърдели, че неустойките са дължими и че вината си е негова, тъй като е подписал договор без да е прочел клаузите.

На 23.11.2021 г. потребителят П. е подписал Допълнително споразумение към Договора за електронни съобщителни услуги за отказ от допълнителна услуга Diema E. за абонамент (IPTV) – л. 64-66.

Един месец по-късно с фактура от дата 22.12.2021 г. на П. била наложена неустойка за допълнителен пакет Diema E. на обща стойност от 61.70 лева.

В тази връзка е извършена проверка от служители на КЗП РД-Р. на официалния интернет сайт на БТК, за което е съставен КП № К-2724512/07.03.2022 г., като от страна на дружеството е постъпило становище по жалбата, придружено с писмени доказателства. От КП е видно, че при отваряне на сайта [www.vivacom.bg](http://www.vivacom.bg), в неговата горна част (над логото VIVACOM) се визуализират 6 раздела, включително „Общи условия“. При отваряне на същия се показва страница, на която операторът е публикувал условия за предлаганите видове услуги, като над тях са визуализирани 6 раздела, включително „Правила на промоции“. При избор на „Правила на промоции“ се отваря страница с публикувана информация – правила за прилаганите от търговеца промоции, включително „Правила на промоции VIVACOM TV“. Чрез падащо меню са публикувани „Официални правила на промоциите“, включително и „Официални правила по промоция „Diema E. със 100 % отстъпка за 3 месеца“. При преглед на правилата е установено, че организатор на промоцията е БТК и че същата е със срок до 31.03.2022 г. Установено е още, че в т. 4 „Условия на промоцията“ е вписано, че от промоцията могат да се възползват абонати на услугата VIVACOM TV/E. и настоящи абонати, които сключат, преподпишат договор за услугата VIVACOM TV/IPTV/E. или добавят допълнителен пакет Diema E. към настоящия договор за VIVACOM TV/IPTV/E. получават отстъпка в размер на 100 % от допълнителния пакет за три месеца. Изброените пакети, за които се прилага промоцията, включително е за E. FULL. В условията било отразено също, че след изтичане на промоционалния пакет, абонатът заплаща стандартен месечен абонамент за допълнителния пакет, посочен в договора за услугата. При желание за предсрочно прекратяване на абонамент за допълнителен пакет Diema E., клиентът не дължи неустойки. В т. 6 „Правила на промоцията“ е отразено, че в случай на противоречие между клаузи на договора за VIVACOM TV/IPTV/E. или Общите условия за предоставяне на услугата VIVACOM TV/IPTV/E. и Официалните правила на промоцията, с предимство се ползват Официалните правила на промоцията.

В становището си по жалбата „БТК“ ЕАД декларира, че на 23.11.2021 г. с подписване на допълнително споразумение № 20211123150944-52823705 от страна на абоната П. е заявен отказ за допълнителен пакет по абонамент Diema E., поради което е начислена неустойка в размер на 61.70 лева във връзка с предсрочно прекратената услуга. Дружеството е заявило в своите писмени сведения, че с оглед на своята клиентски ориентирана политика, е иницирирало корекция на начислената неустойка, както и че възстановената сума е отразена в кредитна сметка № [ЕГН]/08.02.2022 г. Към становището си по жалбата БТК е приложило „Официални правила по промоция „Diema E. със 100 % отстъпка за 3 месеца“, в които в т. 4 „Условия на промоцията“ е отразено, че след изтичане на промоционалния период, абонатът заплаща стандартен

месечен абонамент за допълнителен пакет, посочен в договора за услугата. При желание за предсрочно прекратяване на абонамент за допълнителен пакет Diema E., клиентът заплаща съответните неустойки.

Във връзка с представените документи и по-конкретно с посочените по-горе „Официални правила по промоция „Diema E. със 100 % отстъпка за 3 месеца“, на 23.03.2022 г. била извършена повторна проверка на официалната интернет страница на БТК. Видно от съставения КП № К-2724513/23.03.2022 г. било установено, че в раздел „Правила на промоции“ операторът е публикувал Официални правила по промоция „Diema E. със 100 % отстъпка за 3 месеца“, валидни до 31.03.2022 г. и Официални правила по промоция „Diema E. без абонамент със 100 % отстъпка за 3 месеца“, валидни до 31.03.2022 г. При преглед на правилата, проверяващите са установили, че и двете промоции се прилагат за абонати, които сключат или преподпишат договор. Установили са също, че условията на двете промоции се различават в частта, регламентираща условията след изтичане на 3-месечния промоционален период, а именно: в „Официални правила по промоция „Diema E. със 100 % отстъпка за 3 месеца“, в т. 4 е отразено, че при желание за предсрочно прекратяване на абонамент за допълнителен пакет Diema E., клиентът не дължи неустойки, а в Официални правила по промоция „Diema E. без абонамент със 100 % отстъпка за 3 месеца“, отново в т. 4 е отразено, че при желание за предсрочно прекратяване на абонамент за допълнителен пакет Diema E., клиентът заплаща съответните неустойки.

При така установеното по фактите, КЗП прави извод, че „БТК“ ЕАД, в качеството си на търговец, прилага спрямо потребителите нелоялна заблуждаваща търговска практика. Прието е, че чрез публикуваните на своята официална интернет страница Официални правила по промоция „Diema E. със 100 % отстъпка за 3 месеца“, валидни до 31.03.2022 г. и Официални правила по промоция „Diema E. без абонамент със 100 % отстъпка за 3 месеца“, валидни до 31.03.2022 г., операторът въвежда в заблуждение потребителите относно дължимостта на неустойки след упражняване на правото им да се откажат предсрочно от пакет Diema E., тъй като е публикувал два файла с официални правила, касаещи една и съща услуга, като в едните е посочил, че при отказ потребителят дължи неустойка, а в другите, че не дължи – нелоялна заблуждаваща търговска практика по смисъла на чл. 68е, ал. 2, пр. 2 (предоставя съществена информация по неясен, неразбираем или двусмислен начин) във вр. с чл. 68г, ал. 4 ЗЗП. Комисията е изяснила още, че действително, преди да положи подписа си, потребителят следва да се запознае с условията на договора, но правейки своя избор от публикуваната информация на сайта [www.vivacom.bg](http://www.vivacom.bg), която е двусмислена относно дължимостта на неустойки при предсрочно прекратяване на допълнителен пакет Diema E., потребителят е възможно да бъде подведен и да вземе търговско решение, което той не би взел без използването на тази търговска практика, а именно – да посети представителен магазин и да сключи договор, като добави допълнителен пакет Diema E., разчитайки, че по всяко време може да се откаже, без да му бъде начислена неустойка.

Предвид установеното от фактическа страна съдът намира следното от правна страна. Актът е издаден от компетентен административен орган - чл. 68л, ал. 1 ЗЗП, съгласно която разпоредба когато Комисията за защита на потребителите установи, че търговската практика е нелоялна, председателят издава заповед, с която забранява прилагането ѝ. На основание чл. 5, ал. 1, т. 1, чл. 8, ал. 1 и ал. 2, т. 9 от Устройствения

правилник на КЗП, приет съгласно чл. 51 от Закона за администрацията и чл. 165, ал.10 от Закона за защита на потребителите, КЗП осъществява контрол върху нелоялните търговски практики и способности за продажба и при установяване на такива в изпълнение на правомощията си, Председателят на административния орган издава индивидуални административни актове в съответствие с чл. 68л ЗЗП. В случая, видно от представения Протокол № 08/11.05.2022 г. Комисията е установила, че е налице нелоялна търговска практика, след което от председателя на КЗП е издадена заповед за забраната ѝ.

Заповедта е издадена в предвидената от закона писмена форма и отговаря на изискванията на чл. 59, ал. 2 АПК. От изложеното в акта, адресатът му може да разбере защо му е забранено използването на нелоялна търговска практика и в какво се изразява тя. В оспорваната заповед са посочени фактическите и правни основания за издаването ѝ. Установените факти са подробно описани и подведени под съответстващата им правна норма.

В хода на протеклото административно производство не са допуснати съществени нарушения на процесуалните правила, обуславящи отмяна на акта на основание чл. 146, т. 3 АПК.

Съдът приема, че административният орган е изяснил релевантните за случая факти и обстоятелства, обсъдил е обясненията и възраженията на проверяваното лице, изложил е съображения защо не ги споделя.

Настоящият съдебен състав приема, че Заповед № 313/25.05.2022 г. на председателя на КЗП, с която на „БТК“ ЕАД е забранено, при упражняване на своята дейност да използва нелоялна заблуждаваща търговска практика по смисъла на чл. 68е, ал. 2 ЗЗП, а именно – чрез своята официална интернет страница [www.vivacom.bg](http://www.vivacom.bg) да предоставя на потребителите по двусмислен начин информация относно дължимостта на неустойка при предсрочно прекратяване на договор за допълнителен пакет Diema E., е издадена в съответствие с материалноправните разпоредби съгласно чл. 168, ал. 1 във връзка с чл. 146, т. 4 АПК във връзка с чл. 68л, ал.1, във връзка с чл. 68е, ал. 2 и чл. 68г, ал. 4 ЗЗП.

Защитата на потребителите от нелоялни търговски практики е уредена в Глава Четвърта, Раздел IV на ЗЗП. Съгласно дефинитивната норма на чл. 68г, ал. 1 ЗЗП, търговската практика от страна на търговец към потребител е нелоялна, ако противоречи на изискването за добросъвестност и професионална компетентност и ако променя или е възможно да промени съществено икономическото поведение на средния потребител, когато засяга или към когото е насочена, или на средния член от групата потребители, когато търговската практика е насочена към определена група потребители. Нормата на чл. 68г, ал. 4 ЗЗП изрично предвижда, че нелоялни са заблуждаващите и агресивните търговски практики, а според предписанието на чл. 68в ЗЗП императивно се забранява използването на такива. Критериите за преценка дали една практика е „заблуждаваща“, се съдържат в чл. 68д – чл. 68ж от разглеждания специален закон. С тези текстове от вътрешното законодателство е транспонирана Директива 2005/29/ЕО на Европейския Парламент и на Съвета от 11 май 2005 г. относно нелоялни търговски практики от страна на търговци към потребители на вътрешния пазар и изменение на Директива 84/450/ЕИО на Съвета, Директиви 97/7/ЕО, 98/27/ЕО и 2002/65/ЕО на Европейския парламент и на Съвета и Регламент (ЕО) № 2006/2004 на Европейския парламент и на Съвета (Директива 2005/29/ЕО/Директивата).

Тъй като в оспорения индивидуален административен акт нарушението е квалифицирано по чл. 68е, ал. 2, предложение второ ЗЗП, то предмет на съдебна преценка ще бъде именно фактическият състав на тази разпоредба и подвеждането на установената фактическа обстановка под хипотезата ѝ. Преди всичко, настоящата инстанция намира за необходимо да уточни, че „заблуждаващата търговска практика“ по смисъла на чл. 68е ЗЗП е отделна хипотеза, различна от общата по чл. 68г, ал. 1 ЗЗП. Този извод следва от логиката на националното ни законодателство, съдържащо се в ЗЗП, и на възпроизвежданото от него европейското право. При сравнителен анализ на разпоредбите на чл. 68г, ал. 1 и ал. 4 ЗОП се установява, че 68г, ал. 1 е дефинитивна, обща норма, която въвежда понятието за нелоялна търговска практика. От своя страна, ал. 4 на чл. 68г с. 3. изрично постановява, че нелоялни са „заблуждаващите“ и „агресивните“ търговски практики. Точно такъв законодателен подход е възприет и в Директива 2005/29/ЕО. Нормата на чл. 5, §2 дефинира нелоялната търговска практика, също както разпоредбата от националното ни законодателство (чл. 68г, ал. 1 ЗЗП), а § 4 от същата постановява, че търговските практики са нелоялни, когато за заблуждаващи по смисъла на членове 6 и 7, или са агресивни съгласно членове 8 и 9 от директивата. Следователно при извод за наличие на заблуждаваща, респ. агресивна търговска практика, същата се счита за нелоялна *ex lege*, поради което не е необходимо да бъдат установявани елементите от фактическия състав на общата норма по чл. 68г, ал. 1 ЗЗП, респ. чл. 5, §1 Директива 2005/29/ЕО. В този смисъл е и еднопосочната практика на Върховния административен съд (виж например решение № 6358 от 01.06.2015 г., постановено по адм. дело № 7825/2014 г., на Върховния административен съд, VII отделение) и на Съда на Европейския съюз (виж например *CHS Tour S.*, C-435/11, EU: C: 2013:574, т. 48 и цитираната там практика).

Съгласно чл. 68е, ал. 1 ЗЗП търговска практика е заблуждаваща, когато от целия ѝ фактически контекст и като се вземат предвид всички нейни характеристики и обстоятелства, както и ограниченията на използваното средство за комуникация, следва, че тя не предоставя съществена информация, необходима на средния потребител, в зависимост от ситуацията, за вземането на търговско решение, след като се е запознал с тях, което води или може да доведе до вземането на търговско решение, което средният потребител не би взел без използването на тази търговска практика. Според алинея 2, предложение второ от същата разпоредба, заблуждаваща е и всяка търговска практика, при която чрез премълчаване и имайки предвид елементите по ал. 1, търговецът прикрива съществена информация или я представя по неясен, неразбираем или двусмислен начин и има за резултат или е възможно да има за резултат вземането на търговско решение от средния потребител, което той не би взел без използването на търговската практика. Най-сетне, на основание чл. 68е, ал. 4 ЗЗП за съществена се смята, освен ако не е очевидна, информацията за основните характеристики на стоката или услугата; цената с включени в нея всички данъци или начинът, по който е изчислена, вкл. всички допълнителни разходи за транспорт, доставка, пощенски услуги; условията за плащане, доставка и

изпълнение, ако те се отклоняват от изискванията за добросъвестност и професионална компетентност; стоките и услугите, както и договорите, при които потребителят има право да се откаже от договора или да го прекрати - информацията за наличието на това право.

Следователно елементите от фактическия състав на „заблуждаващата“ търговска практика са посочени в ал. 1 на чл. 68е ЗЗП и са следните: 1. наличие на „търговска практика“; 2. липса на предоставена от търговеца „съществена информация, необходима на средния потребител в зависимост от ситуацията за вземането на търговско решение; 3. тази липса да е довела или да може да доведе до вземането на решение, което средният потребител не би взел без използването на тази практика. В доразвитие на тази разпоредба, в ал. 2, предложение второ от с. 3. е регламентиран и специфичният начин, по който може да бъде извършено деянието, водещо до „заблуждаваща търговска практика“, а именно – чрез премълчаване, „съществената информация“ по смисъла на ал. 1 да е предоставена по неясен, неразбираем или двусмислен начин.

Безспорно е, че в конкретния случай е приложена търговска практика. Съгласно § 13, т. 23 ЗЗП „търговска практика“ е всяко действие, бездействие, поведение, търговска инициатива или търговско съобщение, включително реклама и маркетинг, от страна на търговец към потребител, което е пряко свързано с насърчаването, продажбата или доставката на стока или предоставянето на услуга на потребителите. От представените по делото доказателства се установява безспорно, че на официалната интернат страница на „БТК“ ЕАД операторът е публикувал два файла с Официални правила по промоция „Diema E. със 100 % отстъпка за 3 месеца“, валидни до 31.03.2022 г. За този период абонатът е освободен от заплащането на такса, а след изтичането му – заплаща стандартен месечен абонамент за допълнителния пакет. Същите безспорно са насочени към потребителите и имат за цел убеждаването им да предприемат едно или друго поведение вследствие на възприемането им по начина, по който е предоставена съответната информация за пакета Diema E..

Вторият елемент от фактическия състав на чл. 68е, ал. 2, предложение второ ЗЗП, а именно – липса на предоставена от търговеца съществена информация или предоставяне на съществена информация по неясен, неразбираем или двусмислен начин, изисква анализ досежно възможната характеристика на информацията относно абонатите на съответния оператор като „съществена“. Нормата на чл. 68е, ал. 4 ЗЗП изчерпателно изброява случаите, в които информацията се смята за съществена. Правилен е изводът на административния орган, че „БТК“ ЕАД на сайта си е публикувал два файла с официални правила, касаещи една и съща услуга, като в едните е посочил, че при отказ потребителят дължи неустойка, а в другите, че не дължи. Установено е, че в раздел „Правила на промоции“ операторът е публикувал Официални правила по промоция „Diema E. със 100 % отстъпка за 3 месеца“, валидни до 31.03.2022 г. и Официални правила по промоция „Diema E. без абонамент със 100 % отстъпка за 3 месеца“, валидни до 31.03.2022 г. При преглед на правилата, е установено, че и двете промоции се прилагат за абонати, които сключат или преподпишат договор. Установено е също, че



условията на двете промоции се различават в частта, регламентираща условията след изтичане на 3-месечния промоционален период, а именно: в „Официални правила по промоция „Diema E. със 100 % отстъпка за 3 месеца“, в т. 4 е отразено, че при желание за предсрочно прекратяване на абонамент за допълнителен пакет Diema E., клиентът не дължи неустойки, а в Официални правила по промоция „Diema E. без абонамент със 100 % отстъпка за 3 месеца“, отново в т. 4 е отразено, че при желание за предсрочно прекратяване на абонамент за допълнителен пакет Diema E., клиентът заплаща съответните неустойки.

Релевантният факт за наличието на последната предпоставка от фактическият състав на чл. 68е, ал. 2, предложение второ ЗЗП е вероятността „средният потребител“ да вземе решение, което в случай, че не е била приложена тази практика, не би взел. „Средният потребител“ е обективно понятие, което попада в обхвата на правните изводи на съда и не подлежи на доказване. Видно от възприетото в практиката на Съда на Европейския съюз (виж например дело C-562/15: Решение на Съда (втори състав) от 8 февруари 2017 г. (преюдициално запитване от Cour d'appel de P. — Франция) — C. Hypermarchés S./ITM Alimentaire I. SASU, решения от 12 май 2011 г., Ving S., C-122/10, EU:C:2011:299, т. 22, и от 26 октомври 2016 г., C. D. Danmark, C-611/14, EU:C:2016:800, т. 39) средният потребител е сравнително добре информиран и сравнително наблюдателен и предпазлив, като се отчитат обществените, културните и лингвистичните фактори. Бидейки сравнително наблюдателен обаче, „средният потребител“ е възможно да бъде подведен и да вземе търговско решение, което той не би взел без използването на тази търговска практика, а именно да посети представителен магазин и да сключи договор, като добави допълнителен пакет Diema E., разчитайки, че по всяко време може да се откаже, без да му бъде начислена неустойка. Действително преди да положи подписа си в договора, потребителят следва да се запознае с условията на същия, но правейки своя избор от публикуваната информация на сайта [www.vivacom.bg](http://www.vivacom.bg), която е двусмислена относно дължимостта на неустойки при предсрочно прекратяване на допълнителен пакет Diema E., може да вземе решение, което иначе не би взел, ако беше сигурен, че неустойка се дължи винаги при предсрочно прекратяване на допълнителния пакет.

Несподелим е доводът на жалбоподателя, че заповедта е издадена при липсата на основание, доколкото нарушението е преустановено много преди това. Наред с характерния за принудителната административна мярка (ПАМ) преустановителен характер, същата има и превантивен такъв. Основната ѝ цел е да осуети възможността на дееца да извърши други подобни нарушения, като тази мярка не съставлява административно наказание. (арг: чл. 12 и чл. 13 ЗАНН). Тя е средство за обезпечаване осъществяването на различни правоотношения, възникващи в сферата на изпълнително-разпоредителната дейност. Ако деянието не е преустановено, принудителната административна мярка ще има и преустановително действие. Тъй като процесната ПАМ има двойка функция – както да преустанови извършването на конкретната нелоялна практика, така и да предотврати за в бъдеще прилагането ѝ, то възражението, че



преустановяването на деянието от отговорното лице лишава от предмет мярката, е неоснователно, т. к. по този начин се пропуска превантивното й действие. Записаното в нея „да не се прилага нелоялна заблуждаваща практика“ следва да се разбира като търговецът да се въздържа изобщо занапред от прилагането на такава практика.

Административният орган правилно е приел, че е осъществен фактическия състав на чл. 68е, ал. 2, предложение второ ЗЗП. Липсата на посочената информация, която е съществена информация по смисъла на чл. 68е, ал. 4 във вр. с чл. чл. 68д, ал. 2, т. 2, предл. 1 ЗЗП, респ. представянето й по двусмислен и неясен начин представлява заблуждаваща и в този смисъл нелоялна търговска практика, чието прилагане е забранено съобразно нормата на чл. 68в ЗЗП.

По изложените съображения, жалбата следва да бъде оставена без уважение, а в полза на ответника следва да бъде присъдено юрисконсултско възнаграждение в размер от 200 лева, които следва да бъдат заплатени от жалбоподателя.

Воден от горното и на основание чл. 172, ал. 2 във връзка с чл. 143 от АПК, съдът

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалба на „Българска телекомуникационна компания“ ЕАД срещу Заповед № 313/25.05.2022 г. на председателя на Комисията за защита на потребителите.

ОСЪЖДА „Българска телекомуникационна компания“ ЕАД да заплати в полза на Комисията за защита на потребителите сумата от 200 (двеста) лева, представляваща юрисконсултско възнаграждение.

Решението подлежи на оспорване в 14-дневен срок от съобщаването му на страните пред Върховния Административен съд, на основание чл. 211, ал. 1 от АПК.

Преписи от решението да се изпратят на страните.

СЪДИЯ: